

der gør vores virksomheder konkurrencedygtige og robuste, også under international modvind.

Men regeringen mener tilsyneladende, at erhvervslivets ledere bare vil skumme fløden og lade samfundsøkonomien sejle, hvis der bliver gennemført erhvervslettelser. Og her er det, at vi er inde ved en af de helt centrale forskelle mellem Socialdemokratiet og Det Konservative Folkepartis grundlæggende holdninger.

Vi vil lette erhvervslivets omkostninger, fordi det betyder bedre konkurrenceevne, mere produktion og flere arbejdspladser. Vi vil lette omkostningerne på arbejdskraft, fordi det giver de ledige beskæftigelse i rigtige job. Vi vil lette generationsskiftet i virksomhederne, fordi ellers sunde og levedygtige virksomheder risikerer at dø, og vi vil lette etableringsvilkårene, fordi her ligger nøglen til fremtidens erhvervslokomotiver.

Netop i ly af den massive vækst har regeringen haft en enestående chance for på en for befolkningen smertefri måde at gennemføre de nødvendige strukturændringer og dermed ruste det danske samfund til mindre gode tider. Men man valgte pausepolitikken i stedet. Der blev ligefrem deklareret en reformpause.

I løbet af sommeren kunne en optimistisk sjæl ellers godt gå hen og få et positivt indtryk af regeringen, hvor den ene hellige ko efter den anden blev slagtet af De Radikale. Desværre taler lovkataloget også her sit tydelige sprog. Det er ikke de hellige køer, men De Radikale, der er blevet slagtet i regeringen.

Dog er der et enkelt lyspunkt, som er værd at hæfte sig ved. Der er sket et væsentligt skred i regeringens synspunkter på dagpengeområdet. Det er dog ikke regeringen, heller ikke De Radikale, men arbejdsmarkedets parter, der kan tage hovedæren for det. Regeringen er nærmest blevet tvunget ind på en ny kurs af fremsynede folk i LO og DA. Og hvem skulle nu have troet det?

Det Konservative Folkeparti hilser resultatet af trepartsforhandlingerne velkommen, og jeg vil også gerne kvittere for, at statsministeren i sin åbningstale har suppleret med forslaget om at forenkle dagpengeberegningerne ved fremover at anvende årsindkomstmodellen. Det er vi godt tilfredse med.

Samtlige forslag med undtagelse af et enkelt er groet i den konservative have. Dagpengeperioden forkortes, til gengæld sættes der tidligere ind med aktiveringstilbud af højere kvalitet. Det

er den rigtige vej. Det er, hvad der skal til, når der skal banes vej for de ledige på det ordinære arbejdsmarked.

Men som sagt er der et enkelt punkt, som vi ikke mener tiden er inde til. Det er direkte imod Det Konservative Folkepartis råd, at man nu vil skærpe kursen over for de over 50-årige. Mennesker, der har arbejdet på fuld kraft i 20-30 år, og som pludselig helt uforskyldt bliver afskediget som følge af effektiviseringer, sådan som det f.eks. ofte sker i finanssektoren netop i disse år, har vitterlig svært ved at finde et job, selv om de selv og andre gør alt, hvad de kan for det. Det er stadig umoderne med jobannoncer efter 50-55-årige; mange bliver derimod fortsat afvist alene med henvisning til deres alder.

Derfor er tiden ikke inde til de foreslåede stramninger. De, der henvises til forsørgelse efter bistandslovens regler, vil blive ramt urimelig hårdt. Hus og pensionsopsparing ryger hurtigt, og det byder man altså folk, der uforskyldt er blevet ledige på et tidspunkt i livet, hvor de ikke kan stille ret meget op. Det er ikke rimeligt.

Nu må vi imidlertid konstatere, at der allerede er flertal for disse opstramninger, som vi på forhånd advarede imod, men vi vil under alle omstændigheder gøre, hvad vi kan for at så få som muligt bliver klemt.

Selv om vi har et højere ambitionsniveau i arbejdsmarkedspolitikken end det, der nu ligger for, vil jeg allerede nu sige, at det ikke er med os, regeringen vil få de fleste og de største problemer. Det kan regeringen til gengæld regne med på folkeskoleområdet, hvor man igen svigter katastrofalt. Til trods for at de fleste efterhånden er på det rene med, at kvaliteten i folkeskolen er alt for ringe, melder regeringen pas med hensyn til de nødvendige ændringer.

Det Konservative Folkeparti har som det eneste parti advaret og advaret om den gale kurs, som et flertal for mere end 20 år siden sendte den danske folkeskole ud på. Fagligheden og kvaliteten er raslet ned, lige siden Knud Heinesen og Ritt Bjerregaard satte kursen mod enhedsskolen. Lad mig advare om, at vi helmer ikke, før der er kommet mere undervisning, mere tid, mere læring, mere kvalitet ind i folkeskolen. Dansk sprog, matematik, geografi og historie skal igen være helt grundlæggende fag.

Netop udsultningen af faget historie er en direkte trussel mod vores nationale og folkelige identitet. Præcis i denne tid afsløres det, at alt for få i den yngre generation har begreb om, hvad nazismen egentlig er for noget, hvad An-